

Χρήση του δομημένου περιβάλλοντος - Επίσκεψη σε χώρους πολιτιστικής κληρονομιάς ή πολιτιστικούς χώρους (ή άλλους δημόσιους χώρους)

Η κατάσταση ενός ατόμου με άνοια τείνει να αγνοείται κατά το σχεδιασμό δομημένων περιβαλλόντων, πάρκων και δημόσιων χώρων. Η ζωή με άνοια πρέπει να αποτελεί επίσης κομμάτι του σχεδιασμού αυτών των χώρων. Αυτό περιλαμβάνει τη θέαση του κόσμου μέσα από τα μάτια των ατόμων που πάσχουν από άνοια ή μια οπτική που θα κατανοεί τις ανάγκες τους.

Χρησιμοποιώντας χώρους πολιτιστικής κληρονομιάς, παλιά εργοστάσια, μουσεία ζωντανής ιστορίας, παλιούς χώρους εργασίας, οργανώστε μια ξενάγηση για άτομα με άνοια. Μπορείτε να εξετάσετε το ενδεχόμενο να επισκεφθείτε ένα υπαίθριο μουσείο.

Photo by Jacob Lund from Noun Project

Σημεία για αναστοχασμό

Τι κάνουν οι πάσχοντες από άνοια σε συνθήκες συνωστισμού, θορύβου ή σύγχυσης; Όταν βγαίνετε έξω με το ηλικιωμένο άτομο, πόσο άνετα αισθάνεται σε δημόσιο χώρο; Εάν η συμπεριφορά τους μπορεί να γίνει ανεξέλεγκτη ή ακραία σε χώρους όπως καφετέριες, γκαλερί τέχνης ή μουσεία, τότε σκεφτείτε ποια προσέγγιση θα ακολουθήσετε για να διαχειριστείτε την κατάσταση. Σκεφτείτε την τυπική αντίδρασή τους σε χώρους με πολύ κόσμο, θόρυβο ή κίνηση.

Η παρουσία σε δημόσιους χώρους τους αναστατώνει, τους θυμώνει, τους κουράζει υπερβολικά, τους αγχώνει ή τους φοβίζει; Ή αναστατώνονται όταν τα σχέδια αλλάζουν ξαφνικά;

Άνεση - Τα άτομα που ζουν με άνοια μπορεί να έχουν την αίσθηση της αβεβαιότητας, προκαλώντας άγχος και ανασφάλεια. Χρειάζονται

ένα περιβάλλον άνεσης και ενδυνάμωσης.

Προσκόλληση - Τα άτομα με άνοια έχουν ανάγκη να αισθάνονται την αίσθηση του ανήκειν.

Συμπερίληψη - Τα άτομα με άνοια μπορεί να δυσκολεύονται να συμπεριληφθούν σε καταστάσεις όπου οι άλλοι δεν έχουν την ίδια πάθηση.

Η εξατομικευμένη φροντίδα και οι φυσικές συνθήκες βοηθούν τα άτομα να αισθάνονται ότι ανήκουν σε μια ομάδα.

Ταυτότητα - Ένα άτομο με άνοια είναι μοναδικό. Η ιστορία της ζωής ενός ατόμου πρέπει να ενσωματώνεται σε όλες τις αλληλεπιδράσεις στο περιβάλλον φροντίδας.